

Kerk in de gevangenis en in de nazorg

Kort na elkaar had ik twee goede ervaringen in de gevangeniskerk en in de nazorg.

Op 26 juni leidde ik de kerkdienst in PI De Grittenborgh in Hoogeveen. Er waren zo'n 50 gedetineerden aanwezig en een aantal vrijwilligers.

Voor mijn dagelijks werk op het ministerie heb ik het ook nodig af en toe de praktijk van het werk mee te maken. Je ervaart dan diep van binnen waar het om gaat. 50 Gedetineerden – allemaal met een eigen levensverhaal – vastgelopen vaak op jeugdige leeftijd – samengekomen voor het aangezicht van God, dat is Hij die toekomst schept hoe uitzichtloos het leven ook is.

Ik preekte over Bartimeüs, een blinde bedelaar. (Mk 10 : 46-52). Hij zit langs de weg. Het is een zitten met een gevoel van verlatenheid, waarin je tot niets komt. Hij begint te roepen als hij hoort dat Jezus in de buurt is. Jezus laat hem roepen. Houd moed, sta op, Hij roept u, zeggen ze tegen hem. En dan werpt Bartimeüs zijn mantel af en springt op en gaat naar Jezus toe. Je mantel afwerpen, het oude leven achter je laten en opnieuw beginnen.. Daarover gaat het in de gevangeniskerk.

Dat wordt heel concreet ook gedaan in Exodus Op 28 juni was ik op bezoek in het nieuwe Exodushuis in Alkmaar. Prachtig. Een pand helemaal opnieuw opgeknapt en uitgebreid. Een huis om mensen te begeleiden op te staan en een nieuw leven te beginnen. Het heeft lang geduurd. Er was nogal wat weerstand in de buurt. Maar nu het pand er eenmaal is en de bewoners er zijn, zijn ze al vrij snel 'buren' geworden en is het huis en gewoon onderdeel van het buurtgebeuren.

Zo moet het ook gaan, dat mensen als ze vrijkomen weer een plekje krijgen in de samenleving. En als ze dat niet alleen kunnen – zoals Bartimeüs dat ook niet kon – moet er iemand zoals Jezus zijn die stilstaat bij het roepen en die mensen in beweging brengt om hen te motiveren op te staan.